

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 24.000
Pe o jum. de an 12.000
Pe trei luni . . . 6.000

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACTIA SI ADMINISTRATIA
Str. Prundului Nr. 15

INSERATELE
se primesc la admini-
stratia. Preţul după tarile
şi învaloare.

ZIAR POLITIC NAŢIONAL.

Manuscrisele nu se in-
napoiacă.

Cea mai frumoasă poezie..

Zilele trecute ni s'a prilejit o
într-o convorbire cu o marcantă
personalitate maghiară. Mărturisesc
că revelațiile interlocutorului meu
mi-au dat o rară satisfacție sufletească.

Sunt ușor de ghicit motivele
care determină înfrîparea noii
mentalități. Într-îu, că neamul românesc
al Ungariei a dat probele cele
mai penderoase, mai reale ce se
pot da peste tot; de alipirea sa față
de tron și de identificarea cu toate
scopurile militare de până acum
alemonarhiei în actualul războiu.

Alt motiv de greutate. Rasa
maghiară e izolată, pare o insulă
în mijlocul altor rase. Căutarea razi-
murilor în alianțe sigure este o ne-
cesitate fatală. Iar alianțe potrivite
se pot face numai cu popoare cari
se află în situațiuni identice.

Premisa apropierii între cele
două popoare este: paritatea poli-
tică. Românii Ungariei să se poată
valida ca neam, nu ca indivizi
singuratici. Să aibă posibilitatea de
a-și desfășura toate abilitățile cu
cari este de Dumnezeu înzestrat.

dispenzabile autonome de orga-
nizație.

Revin să afirm că în cercurile
politice maghiare începe să se ge-
neralizeze spiritul de concilianță față
de elementul românesc. Interlocu-
torul meu se rosteste astfel despre
războiul cu Rușii (citația este cât
se poate de autentică).

„Dacă regret ceva nespuse de
mult la zile ca aceste — este toc-
mai neintrarea în acțiune a Româ-
niei. Insușirile armatei austro-ungare
în Galiția sunt incununate cu
succes, iar creșterea unui nou front
de luptă pe Nistru ar rezulta o
desechilibrare totală, o înfrângere
a armatei rusești o — pace care
aduce României Basarabia“.

Referitor la viitoarea situație
politică a Românilor Ungariei:
„Că existența Românilor din
Ungaria vă este asigurată — este
un fapt. Deasemeni este sigur că
se vor spori repede năzuințele gu-
vernului în favorul dv.“

Interlocutorul meu pare cu
totul distrat, absorbit în meditația
evenimentelor mari ale zilei și-mi
reflectează brusc:

„Cea mai frumoasă poezie ro-
mâno-maghiară este pacea între
cele două popoare!“

Desigur, cine n'ar dori-o —
în senzul antecedentelor acestei
convorbiri..

I. Săgeată.

Rușii despre tratativele
cu Bulgaria și România. Dintr'un
articol mai lung al ziarului ru-
sesc »Rieci« reținem următorul pasaj:
»Oricum ar fi, mersul tratativelor
cu Bulgaria și chiar cu România nu ne
dă prilej, ca să desperăm de succes. Și
d. Sassonow, putem să o admitem, are
dreptate în optimismul său, când le
comunică reprezentanților presei, că
orice pare neîmpăcat acum, la urma
urmelor va deveni împăciuitor, și că
blocaul balcanic se va reconstrui. Rolul
principal în această soluțiune reușită,
nu-l vor juca probabil concesionii mai
mari făcute Balcanilor, ci mai mult
mersul evenimentelor, care se urmăresc
cu atențiune în București și în Sofia.“

În jurul notei Americii
cătră Germania. Ziarul american
»Nieuws van den Dag« scrie următo-
arele:

După senzaționala retragere a lui
Bryan, nota Americii constituie oarecum
o deziluzie, întru cât acest document
nu are câtuși de puțin caracterul unui
ultimat. Probabil că precauțiunea, cu
care procedeauă președintele Wilson,
va produce desamăgire în Anglia și în
cercurile anglofile din America. În orice
caz președintele Wilson a arătat din
nou că vrea să evite o rupțură cu
Germania.

Un nou împrumut rus.

Din Haga se anunță: Știri din Petro-
grad spun că în cercurile guverna-
mentale ruse se vorbește despre even-
tualitatea unui împrumut forțat, care
se va resfrânge în special asupra bo-
gatelor mânăstiri din Rusia. Se presup-
une că mânăstirile sunt destul de bo-
gate, spre a putea furniza guvernului
cel puțin 2000 milioane ruble.

Pelerinaj la mormântul
lui Vasile Alexandri.

București 2 Iunie v. 1915.

În semn de pioasă amintire,
societatea culturală, »Miron Costin«
și »Liga culturală«, secția Roman,
au organizat pentru Duminecă 31
Mai v. un pelerinaj la mormântul
marei V. Alexandri, bardul nea-
mului românesc.

La orele 7 jum., comitetele celor
două societăți, cu un număr foarte
mare de membri al lor; cu cohorta
cerceșărilor locali Alexandru-vel - Bun
comandată de d. sublocotenent Nă-
sturaș, cu elevi ai școlii de agri-
cultură sub direcțiunea d-lui profesor
Mayer, și elevi ai școlii primare,
sub conducerea d-lor institutori Vrân-
ceanu și Uscatu, precum și un mare
număr de domni și doamne din socie-
tatea aleasă românească, am pornit
cu trenul la Mircești, unde am sosit la 7.50.

Am fost întâmpinați de d. ju-
decător Gh. Nicolau, d. administrator
de plasă Tibeica, d. primar al comunei
Mircești și școala primară locală, sub
conducerea d-lor învățători respectivi,
care la sosirea trenului a intonat
»Deșteaptă-te române«.

Formându-ne în cortegiu, am
pornit pe jos până la mormântul poe-
tului, care se află în curtea caselor
unde a locuit. Aci ne aștepta, foarte
mișcat și cu lacrimile în ochi, vene-
rata d-nă Alexandri, demna tovarășă a
poetului, atât în timpul vieții acestuia,
cât și după moartea lui, căci d-sa a
fost și este singura păzitoare a acestui
mormânt, scump nouă tuturor româ-
nilor, și care nu-i însemnat decât
printr'o șandramă de scânduri — în
chip de mausoleu — ce acoperă cripta.

După ce am defilât înaintea coș-
tiugului din criptă — deschisă anul
acesta — și după ce am depus o co-
roană și o pioasă atențiune, cuvântările
pline de simțire și înălțare sufletească
ale d-lui profesor Apostol, d-lui sublo-
cotenent Năsturaș și d-rei instituitoare

Olimpia Teodoru, referitoare la opera
marei poet, la iubirea lui de țară și
neam și la plida ce trebuie s'o luăm
din această iubire mai ales acum.

Am vizitat apoi fosta locuință a
poetului, ocupată azi de d-na Ale-
xandri.

La orele 10 jum. am plecat la
luncă, — lunca pe care poetul a cân-
tat-o cu atâta simțire și drăgălășenie,
și aci la umbra a doi stejari seculari
gemeni, — stejari sub umbra cărora
Alexandri gustase multe ore de odihnă
și se inspirase de atâtea ori — am
încois o petrecere câmpenească pe atât
de recreatoare cât și înălțătoare.

Țăranii din Mircești, bărbați, fe-
mei, fete și fiicăi, fiind vestiți de vi-
zita noastră în luncă, veniseră în nu-
măr foarte mare toți îmbrăcați în fru-
mosul costum național, și după îndem-
nul nostru au luat și ei parte la pe-
trecere.

Pitorescul, veselia și emoțiunea
au fost în culmea lor, când »Hora
Unirii«, jucat de aproape o sută de
persoane, orășeni, orășence, țărani și
țărănce, se învârtea cu ritmu-i vesel
și cadențat împrejurul celor doi ste-
jari.

Pe la orele 2 jum. a venit și d-na
Alexandri, care a ținut să asiste câteva
cliche la veselia noastră. Vizita aceasta
ne-a făcut o deosebită plăcere, căci ni
s'a oferit încă odată prilejul să arătăm
veneratei doamne tot respectul și de-
votamentul nostru. U-I.

Alegerile din Grecia. A-
genția telegrafică din Atena comunică
următoarele:

După informațiunile sosite până
acum partidul venizelist are majoritate
pretutindeni în afară de Macedonia,
unde guvernamentalii au obținut ma-
joritatea. Atica, Beoția, Creta, Epirul,
Achaia, Mitilene, Chios, Samos, Cicla-
dele au votat pentru venizeliști. Nu-
mărul majorității venizeliste nu se cu-
noaște încă. Guvernamentalii afirmă că
120 gunariști au fost aleși din 316 de-
putați.

Din Constanța se anunță: O tele-
gramă particulară sosită direct din
Atena dă următorul rezultat al ale-
gerilor din Grecia: Partizanii lui Veni-
zelos 181; guvernamentalii 130.

Această știre a fost confirmată și
de consulul grec d-l Zannetos, care a
primit-o tot pe cale particulară.

Două femei.

Să-l știi că pe creștetul co-
lului, tivită de pe margine cu chiparoși,
parea să ardă în liniaea pînă de nă-
dăul verii. Doar câte-un strigăt de
dăruie aburdată mai înfloară tăcerii:
dăruie în capătul satului, desprinsă din-
tr'un caser, veghează cu credință o
cșuță albă, curată, cu streșina blândă
de trestie. Iți pare o minunăție floare
în bătaia razelor. Din prisma casei pri-
viriile și se împănesc: departe peste
hota, peste hotetele cu spicul prăfuit
de argint și de aur.

Locuitorii căsuței, două surori,
sunt tace. Sed la fereastra împodobită
că maghiar și mușcată în gaste. Se
silesc să aleagă flori pe o pânzătură,
care să le servească de învăltoare. Din
când în când ochii li se desprind de pe
cșuțură și privesc spre holdele în
flăcăre. Cea mai tină, frumoasă ea
trândăful crescut din brazda umilă,
se uită mai des; degetele subțiri li se
olăvără de o tremurare neînțeleasă și
olăvără de o aprind în orbite când privea
în spre lanuri. Desigur așteaptă pe ci-
năv; care însă întârzie, căci de câte ori
le plăcă ochii pe pânzătură li trece o
uadă de durere peste față...

Deodată însă pânzătura din mână.
Să răie în picioare, se apropie mai
bine de pervazul ferestrei... duce mâna
streșină la ochi și caută stăruitor cătră
glăne...

Di ce privești cu atâta stăruință spre
soare apune? Doar n'asteptăm astăzi
pe nimeni. O muștră blând sora mai
mare.

»Nu știu ce-i cu mine! Imi fierbe
parecă sângele în vine. Și inima-mi
șoptește într'una, că astăzi va trece
pe aici, dascălul cu părul blond și ochi
atât de frumoși!... Vezi colo, umbrele
din holda de lângă vale, imi vine a
crede, că e el cu prietnii lui.

...Iarăși ești copilă nebunatică?
Cine știe pe unde va fi acum dascălul
cu grai dumnezeesc? Poate în corabie
pe creștetul valurilor; sau prin munții
vineșii, poate prin văile umbrite de
chiparoși și olivii cu mirosul îmbătător
săvârșind oamenilor bine pentru ca să
fie bălăcorit și buclărit...«

...Da și eu am auzit că pătimește
mult pentru credința lui și pentru bărbă-
ția în fața celor puternici. Dar mai
ales pentru binele ce-l face săracilor și
celor blătămați de soarte. Cât n'ez da
să-i pot alina durerile inimii. Decând
l-am văzut atât de frumos, decând mi-a
vorbit atât de dulce și atât de blând,
mă simțesc parecă alta... Glasul lui
mi-a părut o melodie divină, fața lui
blondă, un răsărit auriu, le strălucirea
cărui mi se prefăce întreaga ființă. În
graiul lui vibrează o fericire dătoasă,
voșnică, care pătrunde pâuă în adâncul
inimii....

Gândurile mele li însoțesc ca o
umbră în toate drumurile... Și inima-mi
rămâne rece la vederea celor, cari imi
aprindeau atâtea obrăzi și mi se atătau

poftete în trupul de lut. Sufletul mi-e
plin de flința lui și totuși parecă nu o
pot cuprinde întreagă...

Ași dori să plec cu el, departe de
zgomotul lumii, să ne retragem sub
streșina codrului rășărit pe dealul din
zare, și acolo pe prispa casei părăsite,
ce străluceste din vreme în vreme prin
aerul limpede, să-mi vorbească numai
mie; să-l pătrund întreaga ființă, adân-
cul sufletului și... să-l sărut părul blond
și buzele subțiri...

Viața aici mie pustie și goală și
la inimă simțesc de multe ori un in-
tineric de nepătruns care învălue o
prăpastie înfloritoare. Atunci imi vine
să fug, să mă ascund sub pământ...
Știi, ne-a vorbit dascălul de un împărat
puternic, plin de bunătațe, de dragoste
și de dreptate, vederea și simțirea că-
ruia e cea mai înaltă fericire... De
multe ori mă silesc să mă cuget cel
puțin o clipită la acela și împărația lui
care o să vină, dar nu izbutesc. Chipul
dascălului imi înlănțue toată gândirea...

Inima mea e ca o turturică... Tre-
mură când aud de el. Dacă l-aș vedea
acum, simțesc că aș muri de bucurie...
...Dar uite! Mie mi se pare că o-
amenii acela dintre grâne suie cărăriua în
spre satul nostru!...

Iți mai aduci aminte de vorbele
tinărului învățător, cari mă îndemneau
să mă găsesc, să fiu gata în fiecare zi,
căci mirele e aproape. Povața aceasta
mi-a aprins o nădejde, o credință în
suflet, care mai înainte nu mi se putea

zămăsi!... Nădejdea că și eu voi avea
un mire... Oamenii mă vorbesc de rău
pentru frumuseța mea. Zic, și tu încă
erai de părerea lor, că din ea imi va
veni peirea. Dar frumuseța nu mi-am
cumpărat-o. Că nu lucru, ci bat ulițiile
orașului? Decând am văzut și auzit pe
dascălul cu părul auriu, vezi nu-mi
mai place să merg în oraș. Și lucrul
mi-e drag. Voi fi harnică, voi lucra...
Pe banii câștigați voi cumpăra uleu-
rile cele mai scumpe, și li voi unge
părul de rană.

Și Martoi voi fi bună, bună!...

...E el! Inima nu mă înșală. Uită-
te Martoi e el cu Ioan, cu Petru cu
Iuda... Are spice în mână. Doamne cât
e de frumos! Ca un rege mânăru din
răsărit...

Merg... Vine la noi...
Marta sta cu ochii plerduți în
zare. Povestirea serei o zăpăcisă. Des-
metecându-se vede pe Maria ieșind
vârtej pe ușă, ciatină bănutor din cap
apoi iese și ea zorită parecă să pregă-
tească ceva de mâncare...

Maria înfiorată de emoția fericirii,
grăbește cu sfință lui Isus, care se
aproapă de p-arta: »Doamne mult
te-am așteptat... Vino și ne umple casa,
ne umple sufletul și inima cu graiurile
Tale blânde, cu poveștele Tale sfințe...
Vei fi ostent Doamne, intră și Te
odihnește...«

Și conducându-l pe dascălul lui Israil
în umbra odăii, îl înbie cu smochine
coapte, îi spală picioarele și îi le șterge

cu perii lungi ai capului ei, îi unge
părul cu ulei plin de mirisme și se
așază apoi frumușel la picioarele
Domnului.

...Da, demult n'ai mai umblat prin
locurile noastre. Și mie mi era tare
dor de Tine, Doamne. Călătorii au po-
veștit multe despre Tine. Eu îi cinsteam
cu daruri când imi aduceau vesti
despre Tine...

...Ziceau unii, că într'un târg al
Inviat pe fata unui domn puternic.
Frumoasă era fata? Tatăl ei, am auzit
de el, e foarte vestit și bogat. Și el
Ți s'a închinat ca unui proroc... Mie
mi s'a strâns inima de bucurie și de...
frică. Alții povesteau că ai înșănătoșat
niște îndrăcâți, iar sătenii te-au ațugat
din hotarele lor. O cât m'a intristat
știrea aceasta! Am plâns mult; am
plâns ziua întreagă...

Și unde ai mai fost? Vecina a
auzit deia niște călători, cari au să-
lășliut la dânsa, că o femeie îndurerată
de o boală veche s'a însănătoșat atin-
gând abia poala hainei Tale...

»Da credința a mântuit-o. Nepre-
țuit e darul acesta dumnezeesc! Invie
oameni! Din credință izvoresc toate
faptele...«

—Așa că oamealii răi n'au cre-
dință? Și că mai maril poporului sunt
răi. Căci am auzit cum cărturarii din
Ierusalim au poruncit slugilor lor să
Te omoare. Dar Tu nu vei muri! Ești
mai tare decât moartea... Nicodim a
poveștit lui Iezar cum ai înfruntat

SITUAȚIA pe câmpul de războiu.

Azi dimineață am primit dela biroul de presă al prim-ministrului următoarele comunicate oficiale telegrafice:

Budapesta 16 Iunie. — Din marele cartier general al nostru se comunică oficial cu data de azi:

Situația în nordul monarhiei.

În Galiția Rușii n'au putut rezista atacurilor aliaților, deși s'au apărat cu cea mai mare îndârjire. Urmările de trupele noastre victorioase rămășițele corpurilor rusești de armată bătute s'au retras peste *Czornkow, Lubaczow și Jaworow*. Spre sud dela drumul *Lemberg* ului armata generalului *Böhm-Bermoli* a luat azi noapte cu asalt toate pozițiile rusești de pe întreg frontul aruncându-l peste linia *Szadow* — *Wisznia și Rudki*. Spre sud dela *Nistru* luptăm în fața capetelor de pod de aici. Trupele generalului *Pfianzer-Baltin* au ocupat eri dimineața localitatea *Niznion*. Bogațele prăzi de războiu făcute în luptele și ciocnirile din Iunie se compun — până cu ziua de 15 I. c. — din 108 de ofițeri și 122,800 de soldați dușmani făcuți prizonieri, apoi 53 de tunuri, 187 de mitralieze și 53 de cară de muniții.

La granițele italiene.

Italienii au încercat noi eșuri singuratic în contra noastră, dar i-am respins. Astfel d. e. pe valea râului *Isonzo la Monfalcone, Sagrado și Flava* apoi la hotarele caritene spre ost dela *Plöcken*, iar la granițele tiroleze în apropierea localității *Peutelstein*.

General de divizie Höfer, locțiitorul șefului de stat major Pe frontul anglo-franco-ruso-german.

Berlin 16 Iunie. — Buletinul oficial al marelei cartier general german e pentru azi următorul:

Pe câmpul de operații dela vest: Impinși de înfrângerile rusești Francezii și Englezii au atacat eri cu mari forțe pe frontul vestic. Englezilor le-a succedat eri la *Ypern* să ne împingă ceva mai îndărăpt pozițiile din nordul lacului *Bellewardo*. Aici decurge încă lupta. Față de aceste însă două atacuri îndreptate de către patru divizii engleze în contra noastră între șoseaua *Estaire-Labasse și Labassectour* au fost pe deplin zădărnice de focul nostru. Vitezele noastre regimente din *Vestfalia*, precum și câteva detașamente de trupe de gardă au respins aceste atacuri după înverșunate lupte cu baioneta și i-am cauzat dușmanului pierderi grele. Aici am capturat mai multe mitralieze, precum și o puitoare de mine. După pierderile sale din 13

și 14 I. c. dușmanul nu a mai cotezat să se apropie de pozițiile noastre de pe înălțimea *Loretto*, în care se țin bine soldații noștri din *Baden*. La *Moulinoustouven* lupta ține încă. Am zădărnicit încercările dușmanului de a ne sparge rândurile în *Vosgi*, între văile *Fecht și Lauch*. Acum luptăm numai spre nordvest dela *Macerat*, precum și la *Hilsenfers*. În celelalte locuri am respins pretutindeni toate atacurile dușmane.

Pe câmpul de operații dela est: Am respins atât spre sudost dela *Marianopol*, cât și spre nord dela *Bolmiova* și spre ost dela *Augustow* atacurile rusești îndreptate în contra sectorului *Davinal*. Înaintarea noastră pe frontul *Lipovo-Kalvaria* a progresat. Aici am ocupat mai multe localități făcând prizonieri 2040 de soldați dușmani și capturând trei mitralieze.

Pe teatrul sudestic: În 14 I. c. am respins atacurile rusești îndreptate în contra pozițiilor noastre cucerite în nordul *Vistulei* superioare. Armatele rusești bătute au încercat eri pe întreg frontul, până la ținutul *mocirlos* care se întinde spre ost dela *Sieniava*, ca să oprească pe aliați în urmărire. După lupte violente însă i-am respins seara la *Ciplieco*, spre nord dela *Sieniava* și spre vest dela *Lavarov și Sadowavania*. Ni continuăm urmăririle. Incepând din 12 I. c. armata lui *Mackensen* a făcut mai mult de 40,000 de prizonieri și a capturat 69 de mitralieze. Intre *Zuravno* și *mocirlos* dela *Nistru* Rușii au câștigat puțin teren. Dealtmintețea situația generală e neschimbată.

Războiul cu Turcii

Constantinopol 15 Iunie. — Marele cartier general otoman comunică oficial cu data de azi:

În 17 I. c. artileria noastră așezată față 'n față cu localitatea *Ariburnu* a pus în poziție dușmană, pe care inamicul o aranjase pentru aruncări de bombe. În urma acestui foc eficace al artileriei noastre s'a iscat un foc îndărăptul pozițiilor dușmane, care a ținut 1/2 de oră. În zorile zile de 14 I. c. o patrulă de-a noastră de ecleraj a pătruns în tranșeele dușmane dela *Sed-El-Bahr* și a capturat o mitralieze împreună cu toate cele necesare, incun și 105 de puști.

Un aeroplan turcesc o virat eri cu succes pe de-a-asupra insulelor *Lemnos și Imbros* și au aruncat bombe asupra taberei dușmane de pe insula *Lemnos*. Bateria noastră de pe țarm au bombardat eri pozițiile artileriei dușmane de lângă *Sed-El-Bahr* apoi tabăra dușmană de-acolo, precum și vasele de transport dușmane. Dușmanul e espus aproape în fiecare zi focului eficace al acestor rachete. Un aéro-

plan dușman a aruncat eri două bombe, dar fără rezultat. De pe celelalte fronturi n'avem nimic de semnalat.

„Acțiunea minorității împotriva intereselor românești”

Sub acest titlu organul oficial al guvernului român „Viitorul” publică în nrul de eri următorul articol remarcabil:

Primul articol din »Epoca« de eri lămurește pentru ori cine tendința războinicilor noștri, de a relua acțiunea din toamna trecută, disputând neutralității meritul scenelor penibile, la cari opinia publică înăștită a asistat Duminică pe străzile Capitalei.

Ziarul d-lui Nicu Filipescu trămbițând reluarea activității »Acțiunii Naționale«, anunță grav și sentențios că țara nu va mai tolera atitudinea de până acum a guvernului și, — antiot-pând ca de obicei, — crede că poate decreta pe tonul cel mai imperativ posibil: »trebuie să se sfârșească; să se sfârșească imediat și se va sfârși«.

Nu ne-am îndoit nici odată de optimismul războinicilor noștri prea grăbiți; — din potrivă. Dovada eloventă a optimismului acestuia exagerat, am avut-o mai întâi în primele luni de activitate, cu cari s'a ilustrat așa de sgomotos »Acțiunea Națională«.

Socoteam, însă, că rezultatele platonice ale acțiunii de atunci, — manifestată sub forma unor aparențe de sentimentalism gălăgios, dar mai practic însă în scopurile nemăturisite, — va fi întunecat în de-ajuns rostul optimismului meridianarilor noștri, ca să i fi readus, cel puțin pentru viitor, la realitatea lucrurilor. Și doar învățămintele faptelor concrete nu le au lipsit. Înlesnindu-le o mai dreptă și mai prevăzătoare înțelegere a situației pe care evenimentele externe o creaseră și în jurul intereselor românești.

Hotărârile comitetului »Acțiunii Naționale«, pe cari le lămurim așa de bine în intențiunile lor cea mai recentă atitudine a ziarului »Epoca«, ne îndreptătesc să vedem iarăși o simplă aparență în acela ce noi credeam o atitudine însoțită dintr'o mai matură și mai patriotică înțelegere a intereselor noastre din prezent.

Dar astăzi este cert că aparențele erau unele și, altele erau intențiunile celor, cari vroiau să pară că-și fac un scrupul și o datorie patriotică din respectarea liniștii interne a țării, așa de mult necesară factorilor cari au răspunderea apărării intereselor românești.

Lipsa de răbdare însă pe care o dovedesc cei dela »Acțiunea Națională«, este indicațiunea cea mai clară și cea mai precisă că n'au această limpede înțelegere a intereselor României, tocmai fiindcă anunță reluarea manifestațiilor patriotice, sub forma tu-bulentă de altă dată, în momente când e mai mult nevoie de cât ori când de unanimitatea conștiințelor și simțimintelor tuturor pe tr'u a nu se stîrbi cu nimic din puterea de apărare a intereselor țării.

Dacă aceasta nu ne mai surprinde, azi mai mult de cât ori când, cea ce ne pare însă de un comic curios, e pretențiunea de a se vorbi în numele marelui opinii publice a țării, atunci când se trămbițează reluarea unei acțiuni mai potrivnică ca totdeauna celei mai de seamă cauze a țării. Ni se pare cu atât mai comică această pretențiune, cu cât este evident că minoritățile nu pot avea nici odată pretențiunea de a prezenta sentimentele majorității, după cum știm iarăși, — din chiar experiența »Acțiunii Naționale« — că masele mari populare nu au înțeles și nu înțeleg să urmeze pe nimeni. Ori cine ar fi el, pe calea primejdioasă a politicii de aventură. Și aceasta se va vedea.

Dare de samă și mulțămită publică.

Reuniunea femeilor române din Brașov împreună cu Soc. Crucea roșie a aranjat în 5 Iunie a. c. un concert de binefacere în hala festivă din loc.

La acest concert ni s'a dat binevoitorul lor concurs, distinsul violonist A. G. de Kresz și distinsa pianistă D-șoara *Aurelia Clonca*, ambii profesori la conservatorul din București, iar D-na *Marioara Dr. Moga* a avut buna-voință a recita ca Prolog versuri potrivite.

Concertul a reușit pe deplin atât din punct de vedere moral cât și din punct de vedere material. Succesul moral a fost strălucit și astfel în numele Reuniunii exprimăm cea mai adâncă și călduroasă mulțămită susumitorilor artiști cari au contribuit cu valorosul lor concurs la scopul măreț al binefacerii, înălțându-se totodată sufletește.

Succesul material a avut următorul rezultat îmbucurător. Suma în-trată prin ambele societăți a fost de

1283 cor. 60 bani — cheltuielile au fost în sumă de 504 cor. 90 bani — astfel venitul curat al acestui concert a realizat suma de 778 cor. 70 bani. Cu suprasolviri au contribuit următoarele d-ne și d-ni: Ioan și Elena Sabadeanu 20 cor., Dr. Nicolae Manoil și d-na 20 cor., L. Leitinger 8 cor., Par. Vasile Mereșiu 5 cor., Albert Spitz 2 cor., dir. de bancă Hollosy 2 cor., d-na Teutsch 1 cor.

Pe lângă aceasta ne-au făcut preri reduse în scop de binefacere d-l antreprenor al halei festive Tischer, d-l Steiner electricianul halei festive, d-l director al otelului Coroana și d-l Richter deposit de piano.

Tuturor celor ce ne-au ajutat în chipul acesta le exprimăm cea mai călduroasă mulțămită.

Deasemenea mulțămim stimatelor d-ne și d-șoare care au pus stăruința la vânzarea biletelor și programelor precum: D-nei *Mișu Dr. Suru, d-șoarelor: Tina Maxim, Cornelia Poparad, Elvira Mereșiu, Tani Safiu, Mimi Uvegeș, Mișu Pop, P. Butmăloiu și micuțor d-șoare Giga Matyas și Nelly Scupiewski*.

Venitul realizat atât prin Comitetul nostru cât și prin deosebita stăruință a stimatelor d-ne *Contese Sofia Mikes* președinta *Crucei Roșii*, s-a donat în total pentru *Crucea Roșie*, renunțând Comitetul Reun. femeilor române la venitul sau, în scopul atât de actual și imperios al ajutorării *Crucei Roșii*.

Brașov 1 Iunie 1915.

Maria B. Baiulescu președintă.

ȘTIRI.

— 16 Iunie n. 1915.

Distincțiuni. *Crucea militară pentru merite cl. III* s'a conferit d-lui locotenent *Teodor Colbasi* din reg. 50 de inf.

Crucea profească pentru merite cl. 2 s'a conferit preotului militar i. r. *Eugen Muntean* dela reg. 61.

Cu lauda preînaltă au fost distinși căpitanul *Alexandru Lupcan* din reg. 39 și locotenentul *Aurel Cărpinișan* din reg. de art. 34.

Crucea de argint pentru merite pe funta medaliei de vitejie s'a conferit frunțășului *Alexandru Suciu* dela spitalul de câmp 1/12 și sergentului *Ioan Aman* dela coloana de automobile.

În amintirea lui Silvestru Mo dovan. Cu ocaziunea examenului ținut Duminică la școala noastră din Zernești pâr. protopop Ioan *Hamsea* a dăruit în amintirea fostului său coleg de liceu, regretatul *Silvestru Moldovan* suma de 10 coroane, cu destinația de a se distribui în anul școlar viitor premii acelor elevi, cari se vor distinge în sentimentul de curățenie. Direcțiunea școlară li exprimă mulțămită și pe calea aceasta

Necrolog. Tuturor rudeniilor și prietnilor aducem la cunoștință, că iubitul nostru soț, tată și socru *Ilie Hociotă* învâțător pensionat s'a mutat la cele vecinice, Luni în 1/4 Iunie, în etate de 76 ani, în al 54-lea an de cănie și împlinind 40 de ani în serviciul școlii și al bisericii. Înurmântarea va fi Miercuri, 3/16 Iunie la 3 care d. p., în cimiterul bisericii mari din Săliște. Să-i fie somnul lin și pomenirea vecinică!

Săliște, 1/4 Iunie 1915. Stană Hociotă născ. Iacu, soție. Ilie, proot militar, Nicolae, Dumitru, Elena, Maria, Cornelia, fi și fiice. Mărioara Hociotă n. Simian, noră. Nicolae Popescu, Constantin Țintea, Inv. Ioan Tatu, gineri. Adresăm familiilor îndolia te sincere, condolențe.

Dar pentru Internatul-Orfelinat. Prin D-l Inspector Nicolae Galea am primit dela un anonim suma de 200 cor ca ajutoare pentru Internatul-Orfelinat,

pentru care în numele Reuniunii și pe calea aceasta se exprimă cea mai adâncă mulțămită. *Maria B. Baiulescu* președintă.

Italienii despre soldații austro-ungari. Corespondentul de războiu al lui »Corriere dela Sera« scrie: Puțini prizonieri austro-ungari pe cari li avem sunt cu toți oameni voinici, pe cari după ochi vezi că sunt viteji și au experiență în ale războiului. Ei nu s'au predat, decât după ce n-au mai avut muniții. Într'o luptă, pe un teren mai înalt, șapte din ei au rezistat unui detașament mai mare de alpini, și nu și-au depus armele decât după ce au tras ultimele cartușe asupra dușmanului.

Pentru masa studenților români s'au mai făcut următoarele contribuții: D-l Dr. *George Prunaș* medic în Orlat întru pia memorie a părinților săi reposesați *Vasile și Maria Prunaș* 200 coroane.

Primească marinosul donator sincere mulțumite.

Direcțiunea școlilor medii gr.-or rom.

Muzică la promenada de Jos Vineri la 5 care p. m.

Accidentul de aviație de la Urziceni. Din București se anunță: Un grav accident de aviație s'a întâmplat Marți dimineață la Urziceni. Locotenentul *Petrescu Ștefan* pilotând un biplan *Furman* și având ca pasager pe căpitanul *Cămpineanu* din cavalerie se întorcea de la Bacău. Prin dreptul comunei *Urziceni* deslănțuindu-se o furtună, locotenentul *Petrescu* a încercat să aterizeze. Terenul nefiind însă propice aparatul s'a răsturnat. Locotenentul *Petrescu* a ales cu o gravă fractură a piciorului drept, iar căpitanul *Cămpineanu* a fost rănit la cap și la braț. Cel doi ofițeri au fost aduși în Capitală și internați în spitalul *Brâncovenesc*.

Bomba pentru Turcia. Din Salonie se anunță: Ziarul »*Nea Alithia*« este informat din Sofia că cunoscutul revoluționar bulgar și fabricant de bombe *Tufekchieff* a plecat din Sofia la Constantinopol ducând cu dânsul în capitala Turciei 25.000 de bombe de mână, cântărind fiecare 3 kg.

În atențiunea proprietarilor de case. Dela magistratul orașului primim spre publicare următorul avis:

Se'ntâmplă adeseori, că atât cară cât și căruțe trec peste trotuar și intră pe poartă fără a pune dedesubtul din marginea trotuarului. Prin izbiri a roților de pietre marginașe ale trotuarului pietrele marginașe atinse suferă stricăciuni mari. Facem deci atenți pe proprietarii de case, că dânsii poartă obligativmente a rebonifica orice pagubă ce se face.

Daruri. Pentru familiile lipsite etc. Dela Doamna *Frieda Teutsch* pentru culinele populare 20. — cor. Se exprimă mulțumiri: *Magistratul orașenesc*.

De vânzare. Iarbă de grădină frumoasă. Informații la *Dr. Gust. Târgu* poamelor 19.

Proprietar:

Tip. A. Mureșianu; Branisce & Comp. Redactor responsabil: Ioan Lacea

Ionel Ciucășel
croitor de haine bărbătești
Brașov,
Târgul Florilor 18.
80—80

Cețiți și răspândiți „Gazeta Transilvaniei”

viforul pe mare și ai mulcomit cu vorba valurile întăritate...

»Dar pentru ce nu'mi vorbești? Atât de goală îmi era inima și tare mi-a fost frică de prăpastie, de întuneric, acum e plină, e plină de flința Ta Doamne. În zarea sufletului se urzește nădejdi nouă... Am avut și eu durerile și chinurile mele, dar m'am cufegat la Tine, la bunătatea Ta, la frumoșea Ta la durerile Tale și atunci îmi uitam de ale mele, uitam de viața aceasta cu fețele schimbăcioase, de viața aceasta plină de nimburi urâte...

»Așa că este o altă viață?»

— »Da Mario! Este o viață curată ca razele soarelui în răsărit. E viața din împărăția Tatălui din ceruri. Acolo numai este întuneric, e numai lumină, dragoste și fericire. Sufletul e lumină dela tatăl. Pentru lumină trebuie să ostenim. Trupul e lut neputincos și în pământ se va coborî. Pentru mântuirea sufletului din vraja lutului stăpănit de oraul întunericului m'a trimis Tatăl în lumea oamenilor. Cine la sfat dela carne și sânge, cine își pleacă urechea la durerile și dorințele zădărnice, va primi în ziua cea mare a judecării dinaintea Tatălui, a marelui împărat ceresc, care face ca crinii câmpului să se înalțe din brazda umilă, mai frumos investmântați decât crail lumești. Din lut izvoresc păcatul, de care numai prin credință și cântă sinceră ne spă-lăm, pentru a ajunge curăți în fața lui Iehova. Mărturisirea ta, Mario, din plata

Ierusalimului: »chiar să mă omoare totuși cred în tine« și-a luminat calea mântuirii...»

»O Doamne! Vorbele tale îmi fac viața să-mi fie vie. Eram moartă: gol și pustiu în jurul meu și întunerecul păcatelor în suflet. Lanurile dorințelor zădărnice, cad sfărmate Sufletul meu zboară către o lume nouă, prin valurile viorii ale cântăi adevărate. Simțesc tremurul acestor valuri izbăvitoare, limpezite și sfințite de grauriile Tale b'ânde și dumnezeiești... Sămțăminteles jonicke de eri, cari mi-o pus pata rușinei pe frunte, pier, se retrag adânc în vizuinele lor de lut. Fruntea mi se înseninează... Da a fost o amăgire a lutului. Credeam în el și în vesnicia plăcerilor lui... Sufletul desorbit își urmează Tine... Învățăturile Tale sunt doar mai înviorătoare decât apa din stâncea lui Moise... Vorbește'mi Doamne! Vorbele Tale sunt nădejdiile iertării... Numai prin Tine se va curăți haina sufletului meu de urclumea păcatelor... Voi îndura cu Tine ori ce durere și viața îmi va fi cu atât mai scumpă cu cât suferința îmi va fi mai mare și mai adâncă...

În clipita aceasta, Marta mănoasă o chemă să-i ajute la pregătirea mâncării...

Marioara Valeanu.